

Aarhus Folkemusikhus

Skrevet af: Line Romvig, Louise Isaksen, Karl Emil Kristensen, Andrea Breum Skovsted & Sara Mærkedahl

Afleveres: 20. december 2016

“Vi behøver ikke at holde os til opskriften (...) Vi gjorde bare det som var sjovt, og hvis der var en anden måde at gøre det på som vi synes var sjovere, så gjorde vi bare det, uden at nogen kommer og peger fingre!...”

- Arne Ryge Petersen

ABSTRACT

This paper examines the concept of folk culture, the many definitions of folk music and the associated regions' dances. Because of the traditional aspects of the culture, the genre mostly appeals to the older generations, which leaves a gap between generations in folk music. Through the anthropological methods, interviews and participant observation, in the field Aarhus Folkemusikhus, research, and surveys, results have been found. They have confirmed some prejudices about the high age range of folk music, but in spite of that has also shown the great community and the clear spirit of happiness. The difference between the generations may be the reason for the declining popularity of folk. The paper has concluded that folk music is not the most popular genre in our time, but through new initiatives and festivals, aimed towards a younger audience, a new comeback like in the 1960'ies could be under way. So right now reinterpretation could be the realistic way to a new wave of folk.

AARHUS FOLKEMUSIKHUS	1
ABSTRACT	2
INDLEDNING	4
TEORI OG METODE	4
FELTANALYSE	5
<i>Deltagerobservation</i>	<i>5</i>
<i>Oplevelsens overraskende overvejelser</i>	<i>7</i>
<i>Interviewanalyse</i>	<i>7</i>
<i>Folkets tanke</i>	<i>7</i>
<i>Ren rutine</i>	<i>8</i>
<i>Unge og folkemusik</i>	<i>9</i>
<i>Antropologisk refleksion</i>	<i>9</i>
PERSPEKTIVERING	10
<i>Definition af folkemusik</i>	<i>10</i>
<i>Folkemusikken i 1960'erne og danske folkemusikforeninger</i>	<i>11</i>
<i>Stikprøveundersøgelse i Klejtrup</i>	<i>12</i>
<i>Generationer og deres forskellige livsfaser</i>	<i>13</i>
<i>Mødet med folkekulturen</i>	<i>14</i>
<i>Folkekulturens lystige værdier</i>	<i>15</i>
<i>Nyfortolkning</i>	<i>16</i>
KONKLUSION	17
LITERATURLISTE	18

INDLEDNING

Vi har fået tildelt vores felt, Aarhus Folkemusikhus, hvor vi har foretaget vores antropologiske observationer. Foreningen blev stiftet i 1983 med det formål at: *"...uddybe kendskabet til dansk folkekultur og at videreføre og forny traditionen."*¹ Det opnår de ved at være et socialt samlingssted med folkemusik og folkedans i fokus. De har faste aktiviteter som for eksempel `Søndagspolska` og en gang imellem større forsamlinger som "fredagsbal". Aarhus Folkemusikhus er ikke en traditionel folkemusikforening, men en spillemandsforening. De spiller og danser til spillemandsmusik, som er en mere uformel del af folkemusikken, hvor fællesskab og samvær bliver vægtet højt. Det handler, i modsætning til mere traditionel folkemusik, mere om at have det sjovt end at danse fejlfrit. Mange af medlemmerne har været en del af foreningen i 10-30 år, og har derfor et godt kendskab til hinanden og et godt sammenhold.

Folkemusikhuset har en størrelse på omkring 275 medlemmer og 16 spillegrupper i foreningen, der primært befinder sig i aldersgruppen 50-80 år. Det er altså primært den ældre befolkningsgruppe, som driver foreningen, men der er også et ønske om at tiltrække den yngre generation. For at være medlem betales der hvert år et beløb, hvis man er under 25 år koster det 100 kr, hvor det for ældre er en pris på 275 kr.² Så foreningen har opmærksomhed på, at der ikke er så stor popularitet, hvad angår folkemusik blandt unge, og har derfor reguleret prisen, så det er mere eftertragtet. Da vi besøgte stedet, var det, som forventet, mødet med en ældre generation, eller er der tale om en aldersgruppe? Tiderne ændrer sig, men måske ikke lysten til folkemusik, når man ældes? Kan det være, at genren hører en aldersgruppe til? Har det noget med mødet med folkemusikken at gøre? Derfor finder vi det interessant at undersøge, hvordan kulturer i generationer ændres, og om alle generationer gennemgår de samme "kulturperioder" eller livsfaser. Hvad skal der til for, at folkemusikkens alders-målgruppe bliver brudt? Er det en nyfortolkning der skal til for, at de unge finder folkemusik interessant, ligesom folkemusikkens genoplivelse skete i 1960'erne?

TEORI OG METODE

En kultur opstår mellem mennesker, den kan være konkret så man kan se den via materialistiske ting - fx er det en tradition i de fleste hjem i Danmark at spise and, risalamande og søde kartofler til jul. Men kultur er også normerne i os, kulturen former vores moralske kompas, og vi har en fantastisk evne til at tilpasse os. Som dansker kan man være med i mange forskellige kulturer, lige fra den kultur vi har i det danske samfund generelt, til den vi udlever med vores nære venner en lørdag aften. Derfor er vi nødsaget til at ændre os, når vi optræder i forskellige sociale sammenhænge. Med kultur kommer traditioner, fx er en tradition for Klejtrup Musikefterskole at lave en julebazar for den lokale folkeskole, hvilket tager del i deres kultur. Kulturbegrebet kan altså bruges til at definere store og små ting. Vi påvirker hinanden, og alle har en del i kulturen. En anden meget vigtig ting er, at en kultur er variabel, en ændring i en kultur kan komme af mange ting fx nye personer, nye opdagelser, krig, trussel, nysgerrighed, kedsomhed, det kommer i grunden an på hvem, der er en del af den. En kultur kan være sund og usund, og kan give muligheder, men også begrænsninger.

---

¹ Aarhus Folkemusikhus vedtægter

² Aarhus Folkemusikhus hjemmeside

Vi har benyttet os af de to antropologiske metoder; deltagerobservationer og interview.³

Deltagerobservation er en metode, hvor man skiftevis deltager og observerer sociale situationer, hvilket består af aktør(er), sted og aktivitet, i en bestemt kultur. Der er tre grader af deltagerobservation: Den beskrivende, den fokuserede og den selektive. I den rækkefølge går det fra et overordnet syn til detaljerede iagttagelser. Interviewmetoden bruger man for at få svar på specifikke spørgsmål, som opstod under deltagerobservationen. Det typiske antropologiske interview er semistruktureret. Det vil sige, at man har forberedt spørgsmål ved hjælp af en interviewguide, men, at man ikke behøver at holde sig til sin interviewguide, hvis man finder på interessante og relevante spørgsmål løbende.

FELTANALYSE - ANTROPOLOGISK ARBEJDE

Deltagerobservation

I mødet med Aarhus Folkemusikhus, oplevede vi tydeligt mødet med den særlige traditionelle folkekultur, som i Danmark har eksisteret og gået gennem mange generationer.⁴

Vi blev mødt af den flydende lyd fra en violin og summende snak, da vi trådte ind i Folkemusikhuset. Gangen var lille, mørk og trang, da folk gik frem og tilbage for at hilse på os; de nyankomne og fremmede. Da vi kom ind i selve rummet var det lyst og stort, og ikke så højt til loftet. Gardinerne var det eneste der havde kraftige farver. De havde blå, lilla og orange mønstre, der gjorde rummet lidt mere gammeldags i udseendet. Ellers var alle andre møbler forholdsvis nye. Bordene stod hulter til bulter på gulvet, og der var slet ikke gjort klar, da vi mødte ind klokken cirka 19:00, en halv time før timen skulle starte. Da vi satte os i hjørnet af rummet, var der meget opmærksomhed på os. Der hang en snert af alkohol i luften, der afslørede et par ældre mennesker i det andet hjørne der sad med et glas rødvin og snakkede. Flere og flere mennesker dukkede op, og lydniveauet steg betydeligt. Folk kom med glade miner hen og spurgte til os, og hvor vi var fra. Folk viste respekt: Når læreren sagde det første ord, blev der helt stille. Der blev ikke tysset eller råbt, hvilket man kan sige er meget anderledes end det vi kommer fra i folkeskolen. Dog var der mere respekt for underviseren Eva, og klarinettisten/lederen Arne. Bordene blev trukket til side af mændene, cirka fem minutter før timen startede. Det var meget stærkt rutinepræget. Man kunne se de vidste hvor tingene præcist skulle stå, og hvordan bordene skulle stables. Antallet af musikerne steg og pludselig spillede de alle den samme sang. Musikerne havde en speciel opdeling af roller, der hver tog ansvar for forskellige dele af folkemusikken. Der var en anfører, der bestemte over alle de andre instrumenter. Han sørgede for at rytmen blev holdt og hvordan det blev spillet. De andre var lidt mere frie til at kunne improvisere. Der var fire violinister, en pianist, en klarinettist og en harmonikaspieler.

---

³ Feltarbejde: Antropologiske metode i gymnasiet

⁴ Speciale - "Dansk spillemandsmusik"

Da musikerne spillede, rev mændene damerne ind på dansegulvet som det passede dem, og til sidst var alle på dansegulvet. De kendte musikken og vidste lige præcist hvilken dans der hørte til hvilket stykke, og det var tydeligt de havde gået til dans i foreningen i mange år.

I starten af dansen, så det indviklet ud. Man kunne ikke lige overskue hvordan de dansede sammen så ens, men efter to minutters tid opdagede man gentagelserne. De gentog om og om igen trinene, der udgjorde hele dansen. Ind imellem var der pauser, men aktørerne startede hurtigt igen. Når musikken begyndte at spille igen, startede danserne stille op. Man snakkede måske lidt mens man dansede, og stemningen var helt oppe og køre gennem hele timen.

Underviseren, Eva, talte ikke særligt meget. Folk byttede partnere efter hver pause, hvor de lige har været henne for at pudse næsen og kørt håndklædet op ad ryggen et par gange for at tage det værste sved, og lige køre en kam gennem håret en gang.

Da vi selv deltog i dansen, fik vi en helt anden oplevelse end ved observationen: Lugten af sved fra de ældre mennesker, pulsen der steg når man drejede rundt og rundt og rundt, satte smil på alles læber. Da vi selv deltog i dansen, opdagede vi ekstra meget hvordan manden dominerede. Det var ham der havde overskuddet til at kigge sig omkring for at se hullerne på dansegulvet, det var ham der virkelig førte damen. Man følte sig lidt som en kludedukke, som blev svinget rundt. Ved at deltage i dansen, følte man sig som en del af fællesskabet. Folk var koncentreret, ivrige efter at danse og det brede smil var ikke til at tørre af deres ansigter.

Da der var pause lidt i ni, gik der ikke lang tid før der med stor engagement og rutine blev sat borde op i midten af rummet. Musikken stoppede, mændene træk bordene ind på gulvet, kvinderne skar kagen over og satte det på fad, og lavede kaffe. Alle satte sig ned og deltog i snakken, med højlydte stemmer. Mange spurgte ind til os igen, denne gang fik vi indført lidt uformelle interviews hos aktørerne. Der gik en lille kurv rundt på bordet, men en lille seddel i bunden, hvori man skulle smide pengene for kaffe og kage. Derefter blev småkager, sandkager og mariekiks sendt hen af bordet.

Stilhed opstod, da Eva hævede stemmen og gennem kropssprog viste at hun gerne ville have opmærksomheden.

Det var nu tid til fællessang. Der blev sunget med, for fulde drag.

Så blev de vigtigste nyheder gennemgået, som deres kommende nytårsfest og deres aflyste lørdagsdans, hvilket skabte et suk gennem medlemmerne. Efter pausen gik der ikke lang tid, før alle begyndte at danse igen.

Dansene var ikke kønne, men det så hyggeligt ud. Der var ikke nogen der havde fokus på at holde formen, men bare på at have det sjovt. Først nu mærkede man det højere aldersgennemsnit, altså 50 til 80 årige. Nogle begyndte at falde fra. De satte sig enten ud for at kigge på, men et par stykker tog også helt hjem. Der var sådan en charmerende atmosfære at man følte man befandt sig i en tidslomme. Tiden fløj afsted, og alle vores fordomme raslede hurtigt af os. Som sidste dans dansede vi en "Familiedans", hvor vi kom rundt og dansede med alle af det modsatte køn, som et farvel og tak for denne gang. Vi sluttede til sidst af, med en rundkreds og sang en rituel venskabssang ved navn 'Skuld gammel venskab rejn forgo'. Det er traditionelt at man danner rundkreds med krydsede arme i sidste vers. Når den sidste linje så kommer, vender man sig om og det er et tegn til at arrangementet er slut.

Folk smilede glad, klappede en sidste gang af musikerne og begyndte så at tage hjem - eller gå udenfor, for at ryge en smøg. Lydniveauet var steget ekstremt og man skulle råbe til hinanden for at få et ord indført, men man fandt et smil på alles læber. Alle var blevet trætte, igen et tegn på at aktørerne var i pensionsalderen. Der gik ikke lang tid før at folk var kørt og taget hjem. Musikerne pakkede deres instrumenter sammen og takkede Eva og Arne for dagen, og tog så hjem. Der var et par folk der blev tilbage for at pakke sammen, men ellers var en vellykket 'Mandags dans' nu ovre.

Oplevelsens overraskende overvejelser

Efter besøget hos Århus Folkemusikhus til 'Mandags-dans', og mødet med deres indbydende kulturfællesskab, blev fordomme og forventninger be- og afkræftet, så nye spørgsmål og undringer rejste sig.

I mødet med folkemusikkens- og dansens kultur, havde vi en forventning om at blive bekræftet i genrens ældre aldersgruppe og generation. Derfor fandt vi det relevant at inddrage overemnet 'Generationer og traditioner' i vores interviewguide. Under dette overemne spurgte vi vores aktør, Arne Ryge Petersen, om hans holdninger til genrens eventuelle begrænsede aldersgruppe. En anden forventning vi havde, var at vi ville opleve folkemusikken i traditionel og mere formel forstand, men vi blev overrasket, da vi blev præsenteret for spillemandsmusik. Trods medlemmernes mange års medlemskab blev vi mødt med en kæmpe begejstring og glæde for fællesskabet om folkedansen. Den umiddelbare og uperfekte tilgang til dansen, var med til at styrke netop deres form for fællesskab. Det var tydeligt at se, at foreningen skilte sig ud fra de allerede eksisterende folkemusikgrupper i 1980'erne, da foreningen startede. Dengang i 1980'erne dyrkede man den 'korrekte' folkemusik- og dans, for at bevare traditionen, som var den kostbar som vores "arvesølv"⁵.

Vi fik gode samtaler med en masse af medlemmerne fra foreningen, der gav os informationer om deres personlige kendskab til folkemusik, og hvornår de dansede folkedans for første gang. Vi oplevede, at samspillet mellem musikken og dansen fungerede som en usynlig kommunikation, der kørte på ren rutine, hvilket prægede ånden til 'Mandags-dans'.

Efter besøget med foreningen opstod spørgsmål omkring foreningens og genrens fremtid, og om hvordan yngre generationer kan tiltrækkes til kulturens fællesskab - måske via nyfortolkning?

Interviewanalyse

Folkets tanke

På baggrund af ovenstående spurgte vi lederen af Aarhus Folkemusikhus, Arne Ryge Petersen, om hans erfaringer folks fordomme fra dem uden nærmere kendskab til folkemusik:

"Hvis stand up komikere skal skrive om folk, som er helt ude på landet, og de er godt nok noller, så går de til folkedans (...). Man skal bare sige: "Så går de til folkedans", og så griner alle folk."

---

⁵ Interview m. Arne Ryge Petersen

- Arne Ryge Petersen ⁶

Det ses tydeligt via hans eksempel, at emnet er noget, man forbinder med noget kikset og gammeldags - noget 'noller'. Stand up komik er noget for den brede befolkning og dermed en god scene til at "udstille" minoriteter. Han nævner tidligere at mange i landet kender folkekulturen, men har en klar forestilling om hvordan genren er. Han påstår nemlig at folk associerer det med nissehuer og kedelige traditionelle dragter. "Godt man ikke er med i det her" - tænker folk, efter Arnes mening. Men i Aarhus Folkemusikhus er det ikke den helt traditionelle folkekultur, men en gren kaldet spillemandsmusik, der dyrkes. Arne lagde vægt på, at spillemandsmusik jo også er folkemusik - bare en ældre afart af det. Derfor skelner de ikke i deres forening mellem spillemandsmusik og folkemusik. Arne fortæller, at det for deres forening ikke er så relevant at følge en bestemt opskrift, i forhold til hvordan folkemusik og dans 'korrekt' dyrkes. Det beskriver Arne godt, da vi spørger ham, hvordan de var anderledes fra de allerede eksisterende folkemusik- og danseforeninger i 1980'erne:

"Vi gjorde jo det som var sjovt. Hvis vi havde en anden måde at gøre det på, som vi syntes var sjovere, så gjorde vi det - uden at der er nogen der kom og pegede fingre."

Ren rutine

Når 8 ud af 10 børn kender til udtrykket folkemusik⁷, viser det måske, at selvom folkekulturen er flere hundrede år gammel, så er det stadig en stor del af vores kultur. Måske er det nogle gamle nisser med træsko og gammeldags dragter man ser for sig, men det er jo stadig en del af kulturen.

"Fordi altså den dans, den har jo kunne holde sig i live, og helt til gennem, hundrede år. Så har den altså nogle kvaliteter"- Arne Ryge Petersen ⁸

Da vi var ude på vores feltarbejde, observerede vi et stærkt rutinepræget miljø, så et af vores spørgsmål til Arne lød på om han nogle gange synes at arrangementerne i Folkemusikhuset bliver for ensartede.

"Sommetider når vi holder bal, hvor vi er hundrede mennesker. Når der så kommer nye folk ind, så de bliver jo nærmest slået omkuld af den stemning"

Måske kan folkekulturen bære at blive ensartet og rutinepræget, netop pga. stemningen. Måske er det også derfor at den har overlevet i så mange år. Fordi folkekulturen giver folket glæde og et bedre overskud til at klare sig igennem de hårde arbejdsdage. Som et "boost" der giver fornyet energi.

---

⁶ Interview m. Arne Ryge Petersen, alle videre citater i dette afsnit refererer til noten

⁷ Vores spørgeskemaundersøgelse

⁸ Interview m. Arne Ryge Petersen, alle videre citater i dette afsnit refererer til noten

“Altså man kan se når man står og sidder deroppe og spiller, kan man se dem komme ind af døren, og så får de et stort smil, fordi de kan virkelig mærke det” - Arne Ryge Petersen

Unge og folkemusik

I vores interview spurgte vi Arne, om hvordan han tog ansvaret for at viderebringe folkemusik og -dans og deres fællesskab til flere folk - primært den yngre generation.

“Vi er gået hen på universiteter, altså hvor der er unge, og på sygeplejeskolen. Vi har sat annoncer op og papirer, for at sige “kom hen til os”. - Arne Ryge Petersen⁹

Med det tolker vi, at Arne og resten af foreningen har et ønske om at udbrede og tiltrække, eller “uddybe” (hvilket står i foreningens vedtægter) folkemusikken- og dansen til den bredere befolkning, og gøre genren “moderne” igen. Universitetet er lige netop et sted som vrimler med unge, så hvis der startes en folketrend sådan et sted, vil det gøre foreningen godt. Den yngre generation har selvfølgelig andre interesser og anden tilgang til genren end BB-generationen, og derfor måske et behov for nyfortolkning, hvis folkemusikken skal blive populær i deres omgangskreds. *“Vi er da åben overfor, andre måder at udtrykke sig på”* - udtaler Arne med stor interesse.

Antropologisk refleksion

Vi har været ude og være antropologer for en aften, i Aarhus Folkemusikhus. Her fik vi prøvet kræfter med forskellige antropologiske metoder og har erfaret, hvad der kunne være godt og skidt.

Helt først på aftenen, blev der især brugt uformelle interviews, som var meget konstruktive. Vi var der før arrangementet startede, her var der god mulighed for at bruge deltagerobservation, i forhold til hvordan man bliver budt velkommen og hvordan stemningen er, før de går i gang. Det gav en bedre fornemmelse af stemningen og hvilke slags mennesker, der kom her. En ældre dame, sagde *“Da jeg var ung, var folkekulturen bestemt ikke populær. Jeg har først fundet lysten her på mine ældre dage.”*, hvilket hovedsageligt inspirerede os, til det perspektiveringsområde vi endte med.

Deltagelse brugte vi også meget, gennem aftenens løb. Her havde man en idéel mulighed for at mærke, hvad de beskæftigede sig med og hvordan ‘sportsånden’ i blandt dem var. Benyttelse af deltagelse, lægger tit op til uformelle interviews.

Som tidligere nævnt er der tre grader af observation.

Den beskrivende fungerede rigtig godt, når vi skulle have helheden og være opmærksomme på alt, som skete.

---

⁹ Interview m. Arne Ryge Petersen, alle videre citater i dette afsnit refererer til noten

Den selektive var idéel, til at observere i detaljen. Altså når man tog et bevidst valg - 'det er det her, jeg observerer'.

Disse metoder var dem vi gjorde brug af, hvilket var meget gavnligt, når man er bevidst om at skelne imellem dem.

Vi mødte en kultur, med stemningen høj og værdierne gensidige. Værdier som høflighed, venlighed og respekt, det er helt fantastisk at blive mødt af.

Foruden var der ikke mindst engagement og humoristisk sans. Alt i alt, mødte vi en flok glade mennesker, fulde af gå på mod. Villige til både at tage til sig, men ikke mindst at lære fra sig.

'Mandags dans' var virkelig fængende, vi havde nærmest konstant lyst til at være deltagende. Det lærte vi rigtig meget af, på godt og ondt, f.eks. kunne det have været mere optimalt, at vi havde tænkt over, hvorvidt vi alle var deltagende på en gang. Når vi var det, risikerede vi at gå glip af relevante og spændende observationer.

Med det sagt var deltagelsen exceptionelt lærerig og det virkede helt naturligt for både dem og os, at vi var der. Dog kan man ikke lade være at overveje, hvor meget vi har påvirket deres opførsel i gennem vores antropologiske tilstedeværelse, hvor man påtager sig en dobbeltrolle.

Arne Ryge Petersen, formand af foreningen, gav et rigtig spændende interview. Dette interview foregik over telekommunikation. Arne fortalte mange tankevækkende og knivskarpe informationer. Et fysisk interview kunne, med største overbevisning, have været så forbedrende for interviewets kvalitet.

Kropssprog og samvær kan give meget bedre forståelse og det kunne have gjort det nemmere at være konsekvent, i forhold til at bryde ind, når man nysgerrigt kunne byde ind.

Noget af det der virkelig bed sig fast, var den oprigtighed de udstrålede, samt den stolthed, de havde over deres forening. Vi mærkede at for ældre mennesker er der virkelig noget at være en del af, i det her. Noget af bruge sin tid på og noget at fordybe sig i. Det er virkelig noget der kan hjælpe til at holde sig igang og holde humøret højt.

Udover det tænker vi over, hvorvidt kulturen og fællesskabet, i foreningen, ville være den samme, hvis der var endnu større diversitet i aldersgrupperne.

Måske er fællesskabet så godt, som det er, præcis fordi at det er nemt at relatere til hinanden.

PERSPEKTIVERING

- GENERATIONERNES ANSVAR FOR FOLKEMUSIKKENS OVERLEVELSE

Definition af folkemusik

Folkemusik er en betegnelse for ‘Folkets musik’ og er ikke kun én specifik genre. Det er en betegnelse for flere hundrede forskellige variationer af genre, da musikken og dansen er lands- og egnsbestemt¹⁰. Gennem generationer har genren også fået en endnu bredere betydning, da nyere folkemusik sammensmelter forskellige lokale og etniske instrumenter, og skaber nye musiktraditioner på baggrund af forskellige landes musiktraditioner¹¹. Derfor kan man snakke om mange definitioner på folkemusik. Folkemusik er musik skabt af folket i middelalderen af lokale anonyme borgere¹², men kan også være mere elektronisk musik kaldet folkrock, skrevet efter folkemusikkens genoplivelse i 1960’erne, af kendte kunstnere som bla. Bob Dylan¹³. Dog er der særlige kendetegn som fx. bestemte instrumenter, danse og rytmer der går igen i folkemusikkens genre¹⁴. Nogle mener, at folkemusik er borgernes musik baseret på deres livsstil, og at det er deltagermusik som ikke kræver talent. Andre mener, at folkemusik er nutidens moderne folkemusikere, der i dag prøver at formidle nogle af de gamle traditionelle stemninger fra det ældre folkemusik¹⁵. Spillemandsmusik er en traditionel landlig form for folkemusik. Spillemandsmusik blev spillet i Danmark i 1600-tallet, og *“blev brugt til dans hos den ikke dannede del af landbefolkningen”*. Det var en dyrkelse af landsbyfællesskabet og var bøndernes musik¹⁶.

I dag tror vi folkemusik ses fra et andet perspektiv end før i tiden, da konservatorieuddannelser og undervisning i folkemusik og dans i dag er en mulighed, hvilket vi forestiller os kan stå i vejen for genrens ellers uøvede og derfor mangfoldige udgangspunkt. Men som nævnt tidligere af Arne, ses det i Aarhus Folkemusikhus ikke som en forhindring at nyfortolkninger skabes, men som noget positivt¹⁷. Det er måske en ny bølge der skal til, ligesom i 1960’erne, for at folkemusikken kan blive elsket igen på højt plan, og for at folket skal få øjnene op for genren.

Folkemusikken i 1960’erne og danske folkemusikforeninger

---

¹⁰ Wikipedia, Folkemusik

¹¹ Den Store Danske, Folk

¹² Speciale, “Dansk spillemandsmusik”

¹³ Wikipedia, Folkemusik

¹⁴ Information samlet af erfarring efter feltarbejde

¹⁵ Wikipedia, Folkemusik

¹⁶ Speciale, “Dansk spillemandsmusik”

¹⁷ Interview m. Arne Ryge Petersen

I 1960'erne gjorde folkemusikken et såkaldt 'comeback' internationalt set, og blev et vendepunkt efter årtier med krig og ødelæggelse¹⁸. Dog var det selvfølgelig kun en minoritet der dyrkede genren, og ikke hele den danske befolkning. Stilen var løssluppen og uperfekt, og sangene blev sunget i fuldregister, hvilket gjorde det nemmere for de fleste at synge med¹⁹. Den traditionelle dyrkelse af musik og fællesskabssange udfordrede tidens populære genre som rock'n'roll og pop. I udlandet fyldte folke- og bluesveteraner som Bob Dylan og mange flere musikbilledet, ved at præsentere publikum for ordrige sange. Det gjorde de ved hjælp af et slagkraftigt omkvæd, for at fastholde folketraditionernes vigtige rolle²⁰. Folkemusikken var ungdommens nye sprog, og skilte generationer ad i dens forskellige fortolkninger. Folkemusikken skabte nye fællesskaber og initiativer i Danmark, og gav tiden en helt ny kultur og en ny vinkel på hvad kultur er. Nu var borgerne i høj grad mere aktiv deltagende i kulturen, og ikke blot medfølger af den. Institutioner blev oprettet, med henblik på at hylde og udbrede Danmarks folkelige kulturlandskab, og styrke det danske sociale fællesskab. I 1960'erne og 1970'erne levede folkemusikken i bedste velgående, dog erstattede radioen og LP-pladerne sangbøgerne i 1980'erne. I dag mødes vi typisk ikke længere om sangbøgerne, medmindre vi er til traditionsrige og festlige sammenhænge²¹.

Et eksempel på en ældre men stadig eksisterende institution er Lirum Larum. Institutionen blev stiftet i 1970 med ønske om dyrkelsen af det danske, og i håb om udbredelse af den danske folkemusik, indsamlet af gruppens stiftere gennem kilder, og de traditionelle egnsmelodier, i stedet for de kendte irske og skotske folkemusiske traditioner²².

Et eksempel på en yngre og stadig eksisterende institution er ROD, som er et årligt folkemusikstævne for unge mellem 15 og 25 år. Stævnet har eksisteret siden 1996, hvor de unge mødes i kærligheden til folkemusikken og fællesskabet, gennem spil i mindre grupper og fællesspil²³. Men hvad er det generelle kendskab til folkekulturen?

Stikprøveundersøgelse i Klejtrup

Vi har foretaget stikprøveundersøgelser i fjerde, femte og sjette klasse på Brattingborgskolen, og på Friblejehjemmet Kløverbakken, hvor vi har uddelegeret spørgeskemaer. Vi ville undersøge om der er forskel på forholdet og kendskabet til folkemusik- og dans på tværs af generationerne.

Resultatet af undersøgelsen viste, at procentdelen af børn i alderen 10-12 år der danser eller har danset folkedans før er på 5,5%. På plejehjemmet, hvor alderen svinger fra 57-100 år, har derimod 69,2% danset eller danser folkedans. Fra den ældre aldersgruppe udtalte en hundredeårig kvinde, der var rap i replikken,

---

¹⁸ Speciale, "Dansk spillemandsmusik"

¹⁹ Aarhus Universitet, Musikvidenskabet, "Folkemusik og fællessang"

²⁰ Den Store Danse, Folk

²¹ Bog, "Lirum Larum - Lys på rødderne"

²² Bog, "Lirum Larum - Lys på rødderne"

²³ ROD

at folkemusik er langt bedre end det *“skrald”* de unge hører i dag. Mange positive kommentarer kom fra de ældre, som mente at folkedans giver god motion, og at musikken lyder lystig og godt. Hvorimod børnene fra folkeskolen udtalte, at folkemusik er ret gammeldags: *“Det er sådan noget min farfar hører”*, det er *“nederen”* og *“kedeligt”*. Det er altså ikke noget nogen af dem lytter til. Man skal selvfølgelig tage højde for, at dette er en stikprøveundersøgelse udført i en lille landsby i Jylland. Derfor vil der være faldgruber og andre statistiske usikkerheder.

Generationer og deres forskellige livsfaser

Man siger at der går ca. 30 år mellem hver generation fødes.

“Adfærd, holdninger og normer hos mennesker har fællestræk inden for den generation, de tilhører”.

Alder i dag bestemmer i mindre grad vores livsform, end hvad den før har gjort. *“Hvem vi er, uafhængigt af hvornår man er født, og hvor man er i sit liv, er mere omskifteligt og selvvalgt end nogensinde”.*

Da størstedelen af medlemmerne vi mødte hos Aarhus Folkemusikhus er i alderen 50+, kaldes de generation Baby Boomers (BB), altså født mellem 1945 og 1960.

Emnet generationer bringer hurtigt fordomme med sig. Det ses hyppigt at de forskellige generationer bliver omtalt kritisk, og får negativt klagede kaldenavne, som i Anne Dencker Bædkels udtagelse, hvor hun beskriver generation X som *“skilsmisse generationen”*, og vores Z generation til *“du får 8 sekunder!”* Lige fra start ved præsentationen af vores emne, var vi klar over de fordomme der kunne tilhøre vores felt, og lige netop en anden generation end vores egen. Vi havde en stærk ide, om at vi ville møde en specifik generation, der ville værne om de gode minder fra deres ungdom, eksempelvis folkemusik- og dans, og nu er vendt tilbage til det kendte og nære fra deres tid. Men ved et uformelt interview fortalte en kvinde noget som bragte generations fordommene til eftertragning i forhold til folkekulturen. *“Da jeg var ung, var folkekulturen bestemt ikke populær. Jeg har først fundet lysten her på mine ældre dage.”*

Selvom nutidens livsformer er løsere end nogensinde, påvirkes individer stadigvæk af den generation de tilhøre. Det at blive budt op til dans utallige gange, som en 16-årig dreng eller pige der aldrig har danset folkedans før, føler vi er en smule grænseoverskridende for os Z'ere. Vi oplever, at uskrevne regler og normer fortæller os, at det er kikset og pinligt at være original, og af egne erfaringer oplever vi, at der bliver set ned på dyrkelsen af traditioner og gamle værdier.

Er det vores generation, som hurtigt skaber konklusioner - er vi blevet for bedrevidende -, og er det vores forældres livserfaring, som trækker dem væk fra fordomme, og derfor deltager i *“kiksede”*, ifølge mange unge, sammenkomster som folkedans?

Vi har en tolkning af vores generation, som lyder på, at det for os ikke ligger så naturligt at dyrke den umiddelbare deltagelse, og den direkte og ærlige tilgang til at være sammen med mennesker på. Vi er vant til fællesskaber, hvor det øvede og forberedte bliver hyldet og set op til. Det gælder om konkurrence og dygtiggørelse. For eksempel tager Generation Z overvejende sig selv og uddannelse meget seriøst. For os var det bestemt et *“wake-up call”* at observere de ældres måde at være sammen på, hvor man byder folk op til dans, og ikke ser ned på folks særheder. Når aktør Arne har tilbudt unge at spille i folkemusik

foreningen, har han ofte fået svaret: *“Arghh, vi vil hellere spille til koncerter, der synes vi, vi bedre kan udfolde os”*. Her ses en professionalitet omkring unges tilgang til musikken. Hvis unge i denne generation er så perfektionistiske, hvad skal der så til for, at de finder lysten til den frie folkemusik- og dans.

Mødet med folkekulturen

Mødet med folkemusikken kan være forekommet på forskellige måder, og for at få flere vinkler på, hvorfor man begynder at spille, har vi undersøgt nogle personers indgangsvinkel til kulturen. Vi finder dette meget interessant, da det er vigtigt for folkemusikkens overlevelse at finde ud af, hvordan den får nye tilhængere, og det kan gøres ved at kigge tilbage. Som vi har fået fortalt det i skolen, skal man kigge på fortiden og sætte det i kontekst med samtiden, og dermed skabe fremtiden.

Da vi var på besøg i Aarhus Folkemusikhus, fortalte en ældre dame, som tidligere nævnt, at hendes interesse for genren, først var opstået, da hun blev ældre. Dette fik os til at tænke, om det måske er et “nostalgisk sus”, som får en ældre generation i et pågældende årti, til at deltage i folkemusik- og dans. Vi begyndte at sætte det i perspektiv til vores hverdag, og blandt de yngre er det jo stadig kikset at gå til folkedans, men for ældre ikke i så høj grad. På den måde tænker vi, at det vil være naturligt, at folkemusik- og dans appellerer til en generation, som får lyst til at holde fast ved noget gammelt, så det kan bestå. Men vores aktør fra Aarhus Folkemusikhus, mener ikke at det er noget, som hører alderen til. Hans interesse for folkemusik startede nemlig også i en ung alder. I 18 års fødselsdagsgave fik Arne Ryge Petersen nemlig en klarinet, som har fulgt ham lige siden. Han blev hurtigt afklaret med, at han ikke ønskede at få undervisning i sit instrument, men hellere ville dyrke det improvisationsrige spil, som går hånd i hånd med folketraditionen, som Arne fortæller i interviewet. Han har altså en indgangsvinkel fra det uøvede og selvlærte. Han mener, at grunden til at unge ikke er vilde med folkemusik, er fordi det ikke er trendy i 2016. Han håber på, at der kommer en ny god bølge for den gamle tradition, så det vil bestå med bedste evne.²⁴

Et tredje møde med musikken er Klaus Pindstrups historie. Den er ikke som mange af hans jævnaldrende unge i 1980'erne, han blev nemlig i en tidlig alder draget ind i folkemusikken. Efter nogle mislykkede forsøg på et par instrumenter, gav han sig i kast med violinen. Han havde åbenbart flair for instrumentet, da den store spillemand fra Himmerland, Otto Trads, hørte ham, tog han Klaus under sine vinger.

Undervisningen af Otto Trads var meget lærerig. Han lærte alt, hvad han vidste fra sig til den unge mand, blandt andet om folkekultur og de gamle traditioner. Hurtigt var Klaus en del af et spillemandsdrag kaldet Rebild Spillemandene, hvor aldersgennemsnittet var noget højere. Så igen har vi altså et eksempel på, at folkemusik er noget for ældre. I dag er det ham, som skal føre traditionen videre. Klaus tog en uddannelse på Musikkonservatoriet og har dermed også en klassisk musiktradition. Han mener dog, at de to generer ikke kan blandes - klassisk set er den en klangviolin, og folkemusisk er det et rytmeinstrument - det skal der ikke laves om på.²⁵

---

²⁴ Interview m. Arne Ryge Petersen

²⁵ Artikel - “Violinen som rytme”

De ovenstående personer, er ældre i dag og har, bortset fra damen, startet deres interesse i en tidlig alder. Hvordan har den yngre generation så fundet frem til genren? Vi opsøgte en gammel KME-elev, ved navn Nathasja Vosgerau Hansen, som har sin daglige gang på Syddansk konservatorie, Folkemusiklinjen. Hendes liv har altid været fyldt med folkemusik: *“Begge mine forældre danser folkedans, spiller folkemusik og mor er danseinstruktør. Derfor er jeg altid blevet taget med, når de skulle afsted til dans eller spil.”* Nathasja har altså fået det ind med barnsben, i de første år var hun blot publikum, men senere fik hun lov til at deltage. Hun nævner også, at de mange minder med folkemusikken lærte hende, at det er meget mere end *“træsko og nissehuer”*. Nu tager hun selv ud og optræder, da hun ikke kan undvære glæden og fællesskabet, folkemusikken har givet hende. Hun lægger meget vægt på, at det er en mentalitet fyldt med smil, og meget lig stemningen på en efterskole.²⁶ Så derfor tænker vi, at det er mærkeligt, at folkemusikken ikke er mere udbredt blandt unge. I en tid hvor vi i høj grad sigter efter at dyrke nuet og fællesskabet²⁷, burde samlinger som disse være meget populære. De brugte instrumenter er ikke de populære, når man scroller ned over “Top Charts” på Spotify, er det ikke harmonika, violin og klarinet, man hører bag diverse popsangeres stemme. Kendskabet til folkemusik er ikke særlig stort blandt unge, og fordomme spiller en kæmpemæssig rolle i sociale sammenhænge, ved vi fra egne erfaringer. Vi erfarer, at mange nok ikke ved at nogle sange, og sangere faktisk er inspireret af folkemusikken, fx Emmelie De Forest med Teardrops, som vandt Melodi Grand Prix. Så det er måske der, man skal sætte en indsats ind, og præsentere folkekulturens gode værdier, for at få de unge med på vognen.

Folkekulturens lystige værdier

Natashja beskriver fællesskabet omkring folkemusikken som venskabeligt og kærligt, men hvad er det, der gør folkemusikken til sådan et samlingspunkt.

Folkemusikken er upbeat, lystig og lavet til, at man skal kunne danse til det.²⁸ Sammenspillet mellem den lyse violin (som er hovedinstrumentet i langt det meste folkemusik) og det, at musikken mest bliver spillet i dur-akkorder, gør musikken livlig. Melodistykker bliver gentaget i simple kædeformer, hvilket giver musikken lav dynamik. Den stræber efter at have et konstant tempo og en livlig melodi som man kan danse til, ikke at udfordre. I den forstand er folkemusikken i sig selv meget ensformig, men folkemusikken skal forstås i forbindelse med dansen. Folkemusikken er i mange forbindelser meningsløs uden dans.

Folkedans er flere forskellige danse. I sammenhæng med Aarhus Folkemusikhus er det: Polska, polka, vals, hopsa, turdanse og egustraditioner.²⁹ Fælles for alle disse danse er, at man skal have en partner for at kunne danse dem. Nogle af dansene kræver endda mere end to mennesker, så man er flere par, der danser sammen og bytter partnere undervejs. Når arrangementer afslutter, er der ofte fællesdans, hvor alle er samlet om den samme dans. Folkedans er altså umuligt at danse alene, og er meget fokuseret på fællesskabet omkring dans, samtidig er pardansene meget intime danse.

---

²⁶ Uformelt interview m. Nathasja Vosgerau Hansen

²⁷ Artikel - “Vi vil lære at leve i nuet”

²⁸ Speciale - “Dansk Spillemandsmusik”

²⁹ Aarhus Folkemusikhus hjemmeside

Samspillet mellem folkemusik- og dans er vægtet på glæde og fællesskab, så man kan undre sig over, hvorfor folkemusikken ikke er mere populært. Vi som mennesker er flokdyr, der konstant søger fællesskab³⁰, men alligevel er folkedans ikke populært. I vores tid er der så mange muligheder og alternativer til folkemusik- og dans, for dyrkelse af fællesskab, samvær og for at socialisere sig. Vi har mulighed for at gå til dans, fodbold, håndbold, ridning, fægtning, fiskeri, osv. Det er kun logisk, at når der er mange alternativer, er det ikke alle, der interesserer sig for det samme, men alligevel er andre danse mere populære samværsformer end folkedans blandt vores generation.

Ifølge Arne Ryge Petersen er der mange, der har den fordom, at folkedans er kedeligt, men hans modsvar til dette er: *“Det er ikke dansen, der er kedelig... det er fordi, vi danser den på en forkert måde så.”* Folkedansens ry er noget som holder folk fra at danse det, og i stedet søge danse, med mere spændende og internationalt ry.³¹

“Det afrikansk støvledans, det’ fedt, ikke også. Ja, men det er noget, som er udviklet dernede. Det kan vi selvfølgelig også godt tage, men hvorfor ikke prøve at tage fra vores eget og genopdage det.” - Arne Ryge Petersen

Nyfortolkning

Siden revivalen har mange musikere fortsat i folkemusikkens bane. I dag forsøger stadig mange kunstnere sig med at udvikle på folkemusikken som genre. Folkemusikken bliver blandet med alverdens genre, for at danne nyfortolkninger af de gamle traditioner. Eksempler kan være; Habadekuk der blander jazz og folk, og Folkeklubben der blander pop- og folkemusik³². Vi erfarer, at denne mere moderne tilgang til folkemusikken generelt appellerer til et yngre publikum, end den mere traditionelle folkemusik gør. Ved dette møde bliver nogle af folkemusikkens traditioner videreført mellem generationer, men igennem en anderledes musik. På internationalt plan har nogle bands slået stort igennem, og det er ikke sjældent, at man f.x. hører britisk eller amerikansk inspireret folk i radioen. For eksempel har “Mumford and Sons” og “The Lumineers”, bare på Spotify, over hundrede millioner streams på flere af deres respektive sange³³. Dansk moderne folkemusik er ikke populært på samme måde, der er ikke mange store nye danske folkbands. Der findes et nogle stykker, som fx Efterklang eller Folkeklubben, men der er ikke nogen, der har haft stor international succes, og de to bands er nogle af de få “kendte” danske folkebands.

Til gengæld har folkemusikken i Danmark relativt gode forhold. Der er blevet lavet flere store initiativer for folkemusikken, der opfordrer til nyfortolkning, og som støtter de allerede eksisterende folk bands. Især konservatorieuddannelsen i Esbjerg er med til at give stor mulighed for, at unges kreative sind kan eksperimentere med og udvikle på folkemusikken. Vi mener, at en uddannelse er en glimrende måde at

---

³⁰ Artikel - “Mennesket er flokdyr. Derfor vliver vi ensomme alene.”

³¹ Interview m. Arne Ryge Petersen, alle videre citater i dette afsnit refererer til noten

³² Artikel - “Folkemusik er hipt igen”

³³ Draget ud fra tal på Spotify

videreføre musikken til de studerende, og samtidig lærer de studerende at kunne videreføre den til næste generation af musikere, så traditionen fortsætter. Endvidere er der ROD, DMA-Folk, Rethink Folk Music 2017 og Rosa-Folk, som alle er initiativer, der sætter fokus på og/eller støtter op om folkemusikken. Den nyfortolkende folkemusik har gode forhold, og mange af de ovennævnte initiativer er nye, så måske har man ikke set deres effekter endnu. Så hvis nye initiativer som Rethink Folk Music 2017 bliver succeser, kunne det tyde på, at folkemusik kan blive mere populært igen.

KONKLUSION

Som resultat af de to analysedele, undersøgelser, research og observationer, har vi konkluderet at folkekulturen var langt fra hvad vi havde forventet. Vi blev hurtigt smittet af dens unikke positive stemning, som inspirerede os til selv at give os i kast med genrens tilhørende dans. Det er et fantastisk fællesskab der binder folk sammen, gennem fysisk kontakt som er lærerig for nutidens unge altså generation Z, mener vi. Derfor har vi selv været med til at præsentere folkekulturen for vores nuværende skole, Klejtrup Musikefterskole. Vi instruerede dem i hvordan takterne og dansene gik, og folk kunne lide det. Som første indskydelse var der flere som syntes det var en sjov og anderledes ide. Forventningerne holdt stik og der var høj latter under dansen, det var også populært med samspelet mellem piger og drenge, hørte vi fra deltagerne. Så hvorfor ikke bare gå i gang? Lave det til noget obligatorisk i folkeskolen, især nu hvor regeringen ønsker mere motion for eleverne.

Efter de undersøgelser vi havde foretaget i Brattingsborgskolen, konkluderede vi at børn generelt i dag ikke bliver præsenteret for folkekulturen, hvilket førte os frem til den nedadgående interesse for folkemusik kan være grundet fordommene.

Nyfortolkningen til folkemusik er meget anderledes og en grund er måske også at dyrkningen af folkedansen er nedadgående.

Vi mener at folkekulturen er blevet alt for fjern fra vores generation. Vi lever i en tid med fokus på globalisering, og folk er generelt verden over blevet fremmedfjendtlige hvilket ses på brexit, præsidentvalget i USA og den store opbakning til DF i Danmark. Så tænker vi at folkekulturen vil passe perfekt ind i denne nye strøm af nationalisme.

Dansk folkemusik er en del af vores fortid, og kulturen burde ikke uddø, bare fordi vi glemmer at vise til den frem til de yngste generationer, og vise at det er en fantastisk måde at skabe god stemning, sjov og nye musikalske kendskab. Dog dyrkes folkekulturen stadig ikke, hvad skal der så til?

Nyfortolkninger er gode til at appellere til unge, men når man blander to genrer, forsvinder elementer fra begge de oprindelige genre. De fleste genre har mere dynamik end folkemusikken, så måske bliver den nye musik sværere at danse til. Man kan være bange for, at hvis nyfortolkningerne er den eneste måde hvorpå folkemusikken overlever, kan folkedansen ske at uddø. Ifølge Arne Ryge er konsensus i Aarhus Folkemusikhus dog, at den nye folkemusik bliver anerkendt. Den får viderebragt noget af folkemusikken,

og det synes han er godt. “...*hvis man skal have de nye generationer med, så skal man ogs´ kunne forny folkemusikken...*”³⁴

LITERATURLISTE

“Mennesket er flokdyr. Derfor bliver vi ensomme alene”, DR.dk

<https://www.dr.dk/nyheder/viden/naturvidenskab/mennesket-er-flokdyr-derfor-bliver-vi-ensomme-alene>

“Folkemusik er hipt igen”, Gaffa

<http://gaffa.dk/artikel/78709>

“Kultur”, Den Danske Ordbog

<http://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=kultur>

---

³⁴ Interview m. Arne Ryge Petersen, alle videre citater i dette afsnit refererer til noten

Vedtægter Aarhus Folkemusikhus

<http://www.aafmh.dk/wp/wp-content/uploads/2015/04/aarhus-folkemusik-hus-vedtaegter.pdf>

“Violinen som rytme”, Information

<https://www.information.dk/1998/08/violinen-rytme>

“ROD”, Rodfolk.dk

<http://rodfolk.dk/2017/>

Århus folkemusikhus

<http://wp.aafmh.dk>

“Folk”, Den store danske

http://denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Musik/Folkemusik/folk

“Folkemusik og fællessang”, Aarhus Universitet

<http://musikvidenskabet.dk/artikler/folkemusik-og-faellessang>

“Kendetegn ved de mest markante generationer”, Ukendt

<http://www.soulaimagourani.dk/wp-content/uploads/2012/08/Generationerne.pdf>

“Generationer”, Den Store Danske

http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Etnologi/Etnologiske_termer/generation

Generation X, Y og Z, Anne Dencker Bædke

<http://mxmedia.dk/11074-2/>

“Leve i nuet”, Berlingske

<http://www.b.dk/personlig-udvikling/vi-vil-laere-at-leve-i-nuet>

“Folkemusik”, Wikipedia

<https://da.wikipedia.org/wiki/Folkemusik>

“Den Store Danske”, Danmark Folkemusik

[http://denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Musik/Folkemusik/Danmark_\(Musik_-_Folkemusik\)](http://denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Musik/Folkemusik/Danmark_(Musik_-_Folkemusik))

Bog: “Lirum Larum - Lys på rødderne”, udgivet i år 2009, skrevet af Karen Dansen, Birgitte Rasmussen, Birthe Eble Jacobsen, Lene Buch, Lisbeth Due Andersen og Steen Dahl Pedersen

Speciale: "Danske spillemandsmusik", udgivet i år 2006, skrevet af John Bæk

Interview med Arne Ryge Petersen

Spørgeskemaundersøgelse

Bog: "Feltarbejde - Antropologisk metode i gymnasiet", Ukendt